

प्रशंसय निन्दनं प्रशंसानिन्दनम् । अत्र चतु-
र्विधशब्दविधयोरविरोधः । समन्तवासमन्त-
मेदानादरेण वाक्यापवादयोरेकात् निरुक्त-
प्रधानभावाच्च । असम्बद्धप्रलापवर्धभाष-
णयोः पर्यायत्वान्तरान्तरम् । इति तिथ्यादि-
नत्वम् ॥

वाङ्मयो, स्त्री, (वाङ्मय + ङीप् ।) सरस्वती ।
इति केचित् ॥

वाङ्मुखं, स्त्री, (वाचं मुखमिव ।) उपन्यासः ।
इत्यमरः । १ । ६ । ६ ॥

वाच्यमः, पुं, (वाचो वाक्यात् यच्छति विर-
मतीति । यम उपरमे + “वाचि यमो व्रते ।”
३ । २ । ४० । इति खच् । “वाच्यमपुरन्दरौ
च ।” ६ । ३ । ६६ । इति अमन्तत्वं निपा-
त्यते ।) सुनिः । इत्यमरः । २ । ७ । ४२ । मौन-
व्रतौ । इति केचिदिति भरतः ॥ (यथा, कान्द-
व्योपनिषदि । ५ । २ । ८ ।

“वाच्यमोऽप्रसाहः स यदि स्थिरं पश्येत् सन्दर्भं
कर्मेति विद्यात् ॥”)

वाचः, पुं, (वाचयति गुणानिति । वच् + शिच् +
अच् ।) मत्स्यविशेषः । वाचा इति भाषा ॥
(यथा,—

“इतिषो जितपीयूषो वाचो वाचामगोचरः ।
रोहितो नो हितः प्रोक्तो मज्जुरो मज्जुरोः प्रियः ॥”
इत्युद्गतः ॥)

अस्य गुणाः । खादुलम् । गुरुत्वम् । श्लिष्टत्वम् ।
श्लेष्मलत्वम् । वानपित्तनाशित्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥

वाचकः, पुं, (वक्ति अभिधातृत्वा बोधयत्यर्थान्
इति । वच् + क्तुल् ।) शब्दः । यथा । शास्त्रे
शब्दस्तु वाचकः । इत्यमरः ॥ हे वाचके ।
प्रकृतिप्रत्ययद्वारेणार्थस्य, वाचको गवादिरूपः
शास्त्रे वाकरयो तर्कादौ च शब्द उच्यते । लोके
तु संस्कृतोऽवस्कृतः शब्द उच्यते । वक्तौति
वाचकः शकः । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः ।
यथा । शब्दाभिभाषी लभिधाभिधानं
वाचको ध्वनिः । द्वायः कुहरितश्चेति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ * (तल्लक्षणं यदुक्तं सुम्बोधटीकायां
दुर्गादायः ।

“वाचान् सङ्केतितं योऽर्थमभिधत्तं स
वाचकः ॥ * ॥

वाचयतीति । वच् + शिच् + क्तुल् । कथकः ।
पुराणादिपाठकः । यथा,—
“ब्राह्मणं वाचकं विद्वान्मन्त्रवर्णजमादरात् ।
श्रुत्वान्वयजमानान् वाचकाभिरकं व्रजेत् ॥”
तथा ।

“देवाचामग्रतः कृत्वा ब्राह्मणानां विशेषतः ।
ग्रन्थिश्च श्रियिर्लं कुर्याद्वाचकः कुर्वन्मन्त्रं ।
पुनश्चप्रीत तत् स्वनं न सुक्ता धारयेत् कश्चित् ।
हरेण्यं रजतं ग्राह्यं तथा कांस्थोपदोहनाः ।
दत्त्वा तु वाचकायेह श्रुतस्याग्रीति तत्फलम् ॥”
कांस्थोपदोहनाः कांस्थक्रोडाः ।

“वाचकः पूजितो ग्रेन प्रसन्नास्त्रस्य देवताः ॥”
तथा ।

“ज्ञात्वा पयंसमामिषं पूजयेद्वाचकं बुधः ।
आत्मानमपि विक्रीय य इच्छेत् सफलं क्रतुम् ॥”
तथा ।

“विश्वरूपमदृतं शान्तं स्वराचरपदं तथा ।
कलस्वरसमायुक्तं रसभावसमन्वितम् ॥
बुध्यमानः सदात्ययं यन्मार्थं ज्ञातुं शो वृष ।
ब्राह्मणादिषु सर्वेषु यन्मार्थं चाप्येवमृष ॥
य एवं वाचयेद्ब्रह्मज्ञानं स विप्रो यास उच्यते ॥”
तथा ।

“सप्तस्वरसमायुक्तं काले काले विश्राभ्यते ।
प्रदर्शयन् रसान् सर्वान् वाचयेद्वाचको वृष ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

वाचनं, स्त्री, (वच् + शिच् + क्तुल् ।) पठनम् ।
यथा,—

“शुद्धेनान्वयचित्तेन पठितयं प्रयत्नतः ।
न कार्यायत्तमनसा कार्यं स्तोत्रस्य वाचनम् ॥”
इति वाराहीतन्त्रम् ॥

तथा ।
“दानवाचनान्वावरम्भवरणव्रतप्रमाणेषु यजमानं
प्रतीयात् ॥” इति कात्यायनसूत्रम् । (प्रति-
पादनम् । यथा, साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे ।
“शब्देः स्वभावादेकार्थः शेषोऽनेकार्थवाच-
नम् ॥”)

वाचनकं, स्त्री, (वाचनेन कायतीति । कै + कः ।)
प्रहेलिका । इति हारावली । १ । ५२ ॥

वाचसाम्यतिः, पुं, (वाचसां सर्वविद्यारूपवाक्यानां
पतिः । अभिधानात् घञ्गा अलुक् ।) दृष्ट-
व्यतिः । इति शब्दरत्नावली ॥

वाचस्यतिः, पुं, (वाचः पतिः । “घञ्गाः पति-
युक्तेति ।” ८ । ३ । ५३ । इति घञीविसर्गस्य सः ।)
दृष्टव्यतिः । इत्यमरः । १ । ३ । २४ ॥ (यथा,
कुमारः । २ । ३० ।

“वाचस्यतिरवाचेदं प्राज्ञलिङ्गलजावनम् ॥”
शब्दप्रतिपादके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
१६६ । ३ ।

“वाचस्यति निषेधे मान्यथा मध्वरं वदान् ॥”
“हे वाचस्यते वाचः शब्दस्य पालयितृवः ॥”
इति तद्गाय्ये सायणः ॥)

वाचा, स्त्री, (वाच् + भागुरिभते टाप् ।) वाक् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, कातन्त्रे ।
“वदि भागुरिरलोपश्वावाप्योरुपसर्गयोः ।
टापश्चापि हलन्तानां क्षुधा वाचा निशा
गिरा ॥”

यथा च, पञ्चतन्त्रे । ४ । ४८ । “तत् श्रुत्वा
ब्राह्मणेन शुचीभूय तिरुभिर्वाचाभिः खलो-
वितार्हं ददौ ॥”)

वाचाटः, त्रि, (कुतचित् बहु भाषते इति । वाच्
+ “आलजाटचौ बहुभाषिणि ।” ५ । २ । १२५ ।
इति आटच् ।) वाचालः । इत्यमरः । १ । १ । ३६ ॥
(यथा, मनुः । ३ । ८ ।

“नोदहेत् कपिलां कन्यां नाधिकाङ्गीं न रोगि-
णीम् ।

नालोमिकां नातिलोमां न वाचाटां न पिङ्ग-
लाम् ॥”)

वाचालः, त्रि, (बहु कुतचित् भाषते इति । वाच्
+ “आलजाटचौ बहुभाषिणि ।” ५ । २ । १२५ ।
इति आलच् ।) बहुकुतचित्भाषी । तत्पर्यायः ।
जल्पाकः २० वाचाटः ३ । इत्यमरः ॥ सुबहु-
भाषिण्यपि जल्पाकाद्यस्त्वयो वर्तन्ते वाचाटो
वाचालो जल्पाकः सुबहुभाषी स्यादिति
श्लोकार्हाप्याये वीपालितः । नित्यप्रगल्भा-
वाचालः सुपतिष्ठे सरस्वतीम् । इति सुरारि-
रिति तट्टीकायां भरतः ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ४० । ३४ ।

“वाचालेः कलहः स्त्रीवैश्यापाकज्ञाशालि-
नाम् ॥”)

वाचिकं, त्रि, (वाच् + ठक् ।) वाचा कृतम् ।
यथा,—

“शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरतां नरः ।
वाचिकैः पक्षिण्डगतां मानसैरन्त्यजातिताम् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

अपि च ।
“कायिकं वाचिकञ्चैव मानवं यच्च दुष्कृतम् ।
एकजपेन तत् सर्वं प्रणश्यति ममाग्रतः ॥”
इति शास्त्रपुराणैः स्यात्स्तोत्रम् ॥

अन्यच्च । कायिकं मानसञ्च नमस्कारं हित्वा
आचार्येण कथं वाचिको नमस्कारः कृतः ।
इति सुम्बोधटीकायां दुर्गादायः ॥ (वागेव ।
वाक् + “वाचो वाङ्मतायांयाम् ।” ५ । ४ । ३५ ।
इति ठक् । सन्देष्टोक्तौ, स्त्री । इति हारावली ।
१६६ ॥ यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ६ । ३५ ।
“शब्दमेकं वाग्वैश्वं प्राहिणोद्वत्तवाचिकम् ॥”)

वाचिकः, पुं, (वाचा निध्नः । वाच् + ठक् ।)
वाक्यारम्भः । यथा,—

“आलापश्च विलापश्च संलापश्च प्रलापकः ।
अनुलापोऽपलापश्च सन्देष्टश्चातिदेशकः ॥
अपदेशोपदेशौ च निर्देशौ अपदेशकः ।
कोर्णिता वचनारम्भाद्वाद्वाशमी मनी-
विभिः ॥”

इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

वाचिकपत्रं, स्त्री, (वाचिकस्य सन्देष्टस्य पत्रम् ।)
लिपिः । संवादपत्रम् । इति केचित् ॥

वाचिकहारकः, पुं, (वाचिकस्य सन्देष्टस्य
हारकः ।) लेखनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(दूतः । इति सुतपतिलम्बोऽर्थः ॥)

वाचोयुक्तिः, त्रि, (वाचि वाक्ये युक्तियस्य ।) वाग्मी ।
इत्यमरटीकायां रामायणम् ॥ (स्त्री, वाचो
वचसो युक्तिः । “वाग्दिकपयङ्गो युक्तिद्व-
हरेयु ।” ६ । ३ । २१ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या
मञ्ज्या अलुक् । वाग्दर्शित्यायः ॥)

वाचोयुक्तिपटुः, त्रि, (वाचोयुक्तौ वाक्दर्शित-
न्याये पटुः ।) वाग्मी । इत्यमरः । १ । १ । ३ ॥